

AJTP hétvége

2012. november 16-18.

...Akkor megkezdeném a 2012. novemberi AJTP hétvégénk beszámolóját, itthon üldögélve, betegesen. Ezt csak azért mondom, írom, mert ha lesz valami negatívum a beszámolóban, az nem én vagyok, hanem a bacik.

A november 16-i péntekünk úgy kezdődött, mint minden normális diáknak: korán kelés, sulis. De a normális diák élettől búcsút mondunk, mikor megjön értünk a MAN Lions Coach busz, ami mindig olyan helyre visz bennünket, amik kedvesek és emlékeztetnek maradnak számunkra. Na, szóval ezen a hétvégén először Gyöngyöspatára vitt minket a buszunk. Itt megnéztünk egy régi parasztházat és megtudtuk, hogy hogyan éltek régen Gyöngyöspatán az emberek. Miután vége lett az ismertetőnek, mással ismerkedtünk. Benéztünk néhány pincébe, és ha már bor volt, ittunk, mert miért ne? Nem igaz, ez egy teljesen szolid, mértéktartó és kulturált borkóstolás volt. Habár lehet, hogy a mértéktartó jelző inkább a magatartásunkra utalt, mint a bor mennyiségére. Nem nagyon érték a borokhoz, és szerintem az osztályunkba lévők is ezt mondanák magukról, és nem tudnák megmondani, hogy mi a minőségileg jó bor, de azért jó volt, mármint nem a borra gondolok, hanem maga a programra. Mindenki kapott egy-egy üveg bort a végén. Ezek után utaztunk vissza Egerbe, ahol vacsoráztunk és készülődtünk a következő napra.

Szombaton kezdésnek kaptunk egy korai ébresztőt, mert messzire utaztunk, még hozzá Debrecenbe. De előtte természetesen megreggeliztünk. Mikor megérkeztünk uticélunkhoz, a Református Kollégiumot tekintettük meg először, ami elég érdekes volt, hiszen sok nagy emberünk tanult és élt itt. A Kollégium után a Nagytemplomot néztük meg, aminek egyik tornyába fel is mehettünk, nagyon élveztem ezt az utat felfelé, mert elég sok volt körülöttem a tériszonyos, plusz Márk, akire a tériszonyos jelző már elenyészően kicsi. De nem baj, majd kitalálunk valami szót rá. Mikor kiderült, hogy mindenki élve lekerült onnan, mentünk és a szállásunkat foglaltuk el a Gulyás Pál Kollégiumban. Innen indultunk a Debreceni Aquaticumba, ami a hétvége egyik fénypontja volt. Csodásan szórakoztunk, csak én valamit nem jól csináltam Dáviddal egyetemben, mert mikor kijöttünk onnan, úgy néztünk ki, mint a ketrecharcosok pár menet után; kék, zöld foltok, véraláfutások stb. Én például a legelején leestem a mászófalról és még, azóta is sántítok (szombaton estem le és már

csütörtök van). Hát itt el is telt az a röpké 3,5-4 órácska, és mentünk a Debreceni Plázába vacsorázni. Sokan szeretnek jóllakás után, közben filmet nézni... hát mi is. Vacsora után moziba mentünk, az Elrabolva 2 című filmet néztük meg. Mindenki várta, mert az első rész nagy durranás volt ugyebár. Majd ezek után visszatértünk a szállásra és mély álomba szenderültünk... igen, mint a tündérmesékben.

A vasárnapunk is úgy kezdődött, mint egy normális munkanapi péntek, csak az időpont egy kicsit elcsúszott, mert nem keltünk korán. A finom reggelit a tanulás követte, majd elhagytuk a szállást, és az egyetem felé vettük az irányt, amit megnéztünk, és remélhetően sokan mennek oda tőlünk. Miután jól megnéztük ezt a patinás intézményt, felszálltunk a buszra, és indultunk Berettyóújfaluba a világ legjobb éttermébe, a megszokott Móló étterembe. Ezúttal ki is tüntettük egy oklevéllel a „marlenka királyát”, Csorba Gyuri bácsit. Itt elfogyasztottuk a csodás étkeket, majd indultunk vissza Egerbe. Útközben hazafelé Nagy Gabi és Török Edit még be is mutatták lakóhelyüket, Mezőtárányt, illetve Besenyőtelket.

Jó érzés volt visszaérni, nem mintha nem lett volna jó a hétvége, de mindig minden hétvége után jó visszatérni, mert mégis csak a mi koleszunk. Ismét köszönjük nevelőtanárainknak a csodás hétvégét, és iszonyatosan várjuk a következő, bécsi bennmaradásunkat!

Farkas Ricardó

12/T osztály